

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ДУ «ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ МОЗ УКРАЇНИ»
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

МАТЕРІАЛИ
XVI Всеукраїнської науково-практичної конференції
з міжнародною участю

**ІННОВАЦІЇ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ
ТА ФАРМАЦЕВТИЧНІЙ ОСВІТІ УКРАЇНИ**
(з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України
за допомогою відеоконференц-зв'язку)

16–17 травня 2019 року
м. Тернопіль

Тернопіль
ТНМУ
«Укрмедкнига»
2019

УДК 378.001.895:61(063)(477)

I-66

Відповідальний за випуск: проф. А. Г. Шульгай.

Інновації у вищій медичній та фармацевтичній освіті України (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференц-зв'язку) : матеріали XVI Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю (Тернопіль, 16–17 трав. 2019 р.) / Терноп. нац. мед. ун-т імені І. Я. Горбачевського. – Тернопіль : ТНМУ, 2019. – 332 с.

«СТУДЕНТ-ВИКЛАДАЧ» – ВПЛИВ КОНФЛІКТУ НА ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ

Савчук К.

КВНЗ «Житомирський медичний інститут»

Вступ. На сучасному етапі реформування галузі охорони здоров'я йде активний пошук нових форм і засобів підвищення якості медичної освіти. Одним з перспективних підходів є взаємодія в системі «викладач-студент» як взаємообумовлений вплив суб'єктів, включених у спільну діяльність. [1, 2, 3]

Основна частина. Метою дослідження є вивчення особливостей комунікативної взаємодії між викладачем та студентом як чинника ризику появи конфліктів між ними.

Для досягнення мети використано соціологічний метод – анкетування 50 викладачів і 100 студентів Житомирського медичного інституту.

Результати. При взаємодії «викладач-студент» можливі конфлікти, які найчастіше виникають на ґрунті неспівпадіння точок зору викладача і студента щодо оцінки обома суб'єктами навчального процесу знань студента. За даними опитування як викладачів, так і студентів, досить ефективним підходом до вирішення означених конфлік-

тних ситуацій є звертання до комп'ютерного тестування, як способу перевірки знань.

Висновок. На нашу думку, основною причиною конфліктів між студентом і викладачем є суб'єктивізм, який значною мірою долається шляхом використання комп'ютерних засобів контролю знань студентів.

Література

1. Багрій, К. Л. Викладач і студенти: взаємодія у процесі навчання. Проблеми освіти та методика викладання у вищій школі. Випуск II (62), – 2016. С.174-182

2 Сідаш, Н. С. Формування педагогічної свідомості майбутніх викладачів вищої школи. Луганськ. 2017.

3 Сапун, Л. В., Лямцев, О. В. Конфлікт є боротьба між прагненням і протидією. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://elkniga.info/book_233_glava_27_PRICHINI_VINIKNENNA_M%D0%86ZHOSOB.html

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ОН-ЛАЙН ПЛАТФОРМИ ДЛЯ ВИКЛАДАННЯ КУРСУ ЗА ВИБОРОМ «ПОБІЧНА ДІЯ ЛІКІВ»

Самура І.Б., Беленічев І.Ф., Тихоновський О.В.

Запорізький державний медичний університет-

Вступ. Серед тисяч ліків (в Україні зареєстровано понад 8000 назв) важко назвати хоча б один, не здатний призводити до побічної дії. Зростання кількості ліків та поліпрагмація неодмінно призводять до зростання ризику їх побічної дії. В умовах збільшення об'єму учбової інформації і одночасно неможливості збільшення, особливо в вищих медичних навчальних закладах, учбових годин, гостро повстає питання забезпечення оптимальної організації та інтенсифікації учбового процесу [1].

Основна частина. Лікар повинен знати не тільки особливості системного впливу лікарських засобів на організм людини, але й оволодіти знаннями щодо побічної дії ліків і знати явища, що виникають при несумісності, повторному та комбінованому застосуванні лікарських засобів, можливі ускладнення при їх використанні. З огляду не це кафедрою фармакології та медичної рецептури передбачено онлайн викладання елективного курсу з побічної дії ліків. Для впровадження онлайн-курсу використовується платформа Open edX, розташована на віртуальному сервері хмари Azure.

Використання online курсів надає студентам багато переваг. По-перше, це свобода доступу до учбових матеріалів у будь-який зручний час. По-друге, у студентів є більше можливостей для аналізу та синтезу отриманої інформації, особливо при наданні відповідей. Деякі платформи надають можливість регулювати швидкість лекцій, наприклад уповільнити або навпаки прискорити темп відеолекції. Це допомагає врахувати когнітивні особливості кожного. По-третє, впровадження онлайн курсів завдяки застосуванню мультидисциплінарного підходу висвітило такі його переваги, як розвиток креативності, готовності до інновацій, розвиток навичок критичного мислення та розв'язання винахідницьких задач, формування навичок активної комунікації, та ін. Однак головним є те, онлайн

навчання не тільки поєднує технологічні, організаційні, матеріально-технічні ресурси та людський капітал, а й спонукає студентів, завдяки застосуванню мультидисциплінарного підходу, перейти від вивчення дискретних фрагментів явища до розуміння системної цілісності як об'єкту дослідження (чи професійного навчання), так і світу в цілому. Все більш значне місце серед традиційних методів навчання займає online освіта. [2].

Перспективним, на нашу думку, є використання у навчальному процесі опорної графіки та технологій майндмепінгу [3]. З огляду на вище зазначене співробітники кафедр розробляють навчально-методичні матеріали використовуючи програми Microsoft Power Point, Microsoft Word, Mind Map.

Для полегшення сприйняття матеріалу студентами медичних та фармацевтичних факультетів кафедрою підготовлено підручник « Побічна дія ліків» («Side effects of drugs») на англійській мові та електронне видання «Working book in elective course Side effects of drugs».

Висновок. Дистанційне навчання на базі платформа Open edX розширює можливості для отримання якісної професійної освіти, підвищує ефективність організації і контролю пізнавальної діяльності студентів, що поліпшує якість отриманих знань. Впровадження в навчальний процес дистанційного навчання, сучасних комп'ютерних технологій сприяє посиленню інтегруючої функції дисципліни «Побічна дія ліків».

Література

1. Вороненко Ю.В. Розвиток нових технологій у після-дипломній освіті лікарів і провізорів: тенденції, експертні висновки та реальні оцінки ефективності навчання / Ю.В. Вороненко, О.П. Мінцер // Мед. освіта. 2013. № 2. С. 19-23.

2. Берулава Г.А. Теория сетевого образования как новая методологическая платформа высшего образования /Г. А. Берулава, М. Н. Берулава. *Гуманизация образования*. 2012. №4. С.8-19.

3. Nguyen T. The effectiveness of Online learning: beyond no significant difference and future horizons / Nguyen T. // MERLOT J. Online Learning and Teaching, 2015. V. 11(2). P. 309-319.

РІЗНОВИДИ ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ В КОМПЛЕКСНІЙ ОЦІНЦІ ЗНАТЬ СТУДЕНТА-МЕДИКА НА КЛІНІЧНИХ КАФЕДРАХ

Саржевський С. Н., Саржевська Л. Е.

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Якість одержаних знань у вищих навчальних закладах пов'язана не тільки з ефективним поданням інформації, а й з контролем її засвоєння. Тести як засіб перевірки знань майбутнього фахівця є сучасним впровадженням нових підходів особливо в медичному закладі, де важлива теоретична і практична підготовка [2]. Однак провідні вимоги до них – стандартизованість, об'єктивність, валідність, функціональність, різні ступені складності, поєднання з другими формами оцінки [1].

Мета роботи полягає у вивченні різновидів впровадження тестового контролю на клінічних кафедрах у різних напрямках навчального процесу.

Основна частина. Різниця в формах тестового контролю залежить від впровадження його в напрямках навчального процесу. На практичних заняттях це базові та проміжні завдання. Базовий контроль (завдання з вибором однієї правильної відповіді) проводиться на початку заняття, щоб усвідомити рівень групи та її орієнтування в провідних поняттях та симптомах захворювань. Складається він переважно з теоретичних знань, з'ясовуються питання, що надалі уточнюються в співбесіді. У проміжних тестах, що проводяться в кінці заняття, переважають питання практичного спрямування та виявляється необхідність подальшої корекції навчального процесу. Вони можуть включати більш складні задачі, що мають завдання відкритої форми (з чим диференціювати описаний статус, які призначити ліки). Найбільш складні є заключні тести, бо їх мета – оцінка підсумкових знань наприкінці навчального періоду (модульний контроль). Вони повинні поєднувати практичну та клінічну спрямованість, використовувати нетипові завдання з необхідністю моделювання ситуації та прийняття самостійного рішення. Важливою формою контролю є комплексні семестрові тестові іспити. Вони зазвичай включають 80 завдань з баз кафедри, та

повинні охоплювати теоретичні, практичні питання курсу та питання, що виносяться на самостійне ознайомлення. Таким чином, тест дозволяє у продовж обмеженого часу об'єктивно оцінити рівень знань та практичних навичок великої кількості студентів. Структура завдань уніфікована, проведення контролю проходить за стандартизованою схемою, перевірка автоматизована, все це дозволяє досягти високого рівня достовірної оцінки знань студента. Однак в останній час все більше висловлювань про недоліки виключно тестового контролю. Так вони можуть не враховувати індивідуальні особливості студента, його особистість, стан пам'яті та мислення. Тому доцільно поєднання тестування (використання альтернативного або множинного вибору) з усною співбесідою, де будуть враховуватись теоретичні знання та практичні навички. У зв'язку з широким впровадженням онлайн-курсів та курсів за вибором виникла потреба ефективного контролю цієї самостійної роботи. Найбільш вдалим рішенням є виконання ситуаційних задач, тестів стосовно освітленого матеріалу з можливістю проходження в тренувальному режимі та зворотнім зв'язком з викладачем через онлайн – сторінку кафедри.

Висновки. Тестування є вдалим новітнім методом оцінки знань студента в сукупності з традиційними формами. Тестовий контроль має бути багаторівневим в залежності від поставлених завдань.

Література

1. Гриник Б. С., Пилипів О. Г. Тестування як ефективний інструмент вимірювання рівня знань студентів. – Психологопедагогічні науки. – 2013. – № 3, С. 97102.

2. Тестові технології в навчальному закладі: методпосіб. / Л.І. Паращенко, В.Д. Леонський, Г.І. Леонська. К.: ТОВ „Майстерня книги”, 2006. 217 с.

НАВЧАННЯ ФАХІВЦІВ У СФЕРІ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ІІІ–ІV РІВНІВ АКРЕДИТАЦІЇ

Сатурська Г.С., Панчишин Н.Я., Теренда Н.О., Романюк Л.М., Литвинова О.Н., Смірнова В.Л., Романюк Н.Є., Петрашик Ю.М., Слободян Н.О., Ліштаба Л.В.

Тернопільський національний медичний університет імені І. Я. Горбачевського МОЗ України

Вступ. Враховуючи те, що система охорони здоров'я України перебуває в процесі радикального реформування та структурної перебудови, в рамках якої відбувається створення та реорганізація мережі центрів громадського здоров'я, особливої актуальності набуло питання створення відповідних вимогам часу навчальних програм підготовки фахівців у даній сфері. Важливим аспектом Концепції побудови нової національної системи охорони здоров'я

України є удосконалення кадрового забезпечення та освіти фахівців у сфері охорони здоров'я з метою наближення її до європейських стандартів. Важливою складовою цієї підготовки є забезпечення компетентнісного підходу до підготовки фахівців у сфері громадського здоров'я та їх безперервного професійного розвитку.

Основна частина. Відповідно до рамкового документу, яким визначається сукупність обов'язкових вимог до